

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Маринов

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20221001000393 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С решение № 900865/12.07.2021 г. по т.д.№ 88/2020 г. Окръжен съд Благоевград, ГО, 4-ти състав е признал за установено по отношение на Национална агенция за приходите и синдика на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./, че не съществува задължение на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ към Национална агенция за приходите НАП за заплащане на следните вземания: 184 894.04 лв., представляваща лихва върху корпоративен данък по декларация по чл.92 ЗКПО вх.№ 225И0057976/31.03.2017 г. и за сумата от 2.68 лв., представляващи лихви върху вземанията по изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т.д.№ 135/2013 г. на Окръжен съд Благоевград, като исковете в останалата им част са отхвърлени като неоснователни.

Срещу решението в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция предявена от „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./, е подадена въззивна жалба от „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./, което моли то да бъде отменено и въззивният съд да уважи предявените искове. Поддържа, че решението в атакуваната част е произнесено при допуснати съществени процесуални нарушения. В първото по делото открито съдебно заседание, с оглед разпределената доказателствена тежест с доклада по делото, обективиран в Определение № 900159/25.01.2021 г. по т.д. № 88/2020 г. по описа на Окръжен съд Благоевград, досежно съществуването на вземанията е направено възражение, че вземанията по Наказателно постановление № ПО-02-30/16.6.2014 г. и Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г. не съществуват, защото са погасени по давност на основание чл.88 от ЗАНН. Възраженията са направени своевременно в хипотезата на чл.375, ал.1 от ГПК. Въпреки това първоинстанционния съд порочно приел с решението, че възражения за погасяване по давност вземанията по двата акта за установяване на публични държавни вземания, са направени извън преклузивните срокове и произнасянето по тях е безпредметно. Съдът погрешно счел, че дори възраженията да се сметат своевременно

заявени, разгледани по същество същите не били основателни, тъй като наложените с тях санкции не се подчинявали на режима на ЗАНН, поради което и нормата на чл.82 ЗАНН била неприложима. Вземанията не били погасени по давност, което произтичало и от наличните данни за обезпечаването им. По делото били събрани доказателства за начислени лихви до 20.02.2019 г. /датата на постановяване Решение № 860/20.02.2019 г., постановено по т.д. № 252/2016 г. на ОС Благоевград, с което било открито производство по несъстоятелност на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ върху вземанията по Ревизионен акт № 22222514001250-091-001/05.08.2015 г.; Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г.; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г. на ДКЕВР и Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г. на КЕВР. Вземанията за тези лихви са погасени по давност съгласно чл.110 от ЗЗД, който постановявал, че лихвите начислени върху публични задължения се погасяват с изтичане на тригодишен срок. В кориците на делото отсъствали доказателства протичането на давността да е прекъсвано.

Ответникът Национална агенция за приходите не взема становище по подадената въззивна жалба.

Синдикът на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ не взема становище по подадената въззивна жалба.

Въззивният съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 от ГПК и като обсъди представените по делото доказателства и наведените във въззивната жалба доводи, намира установено следното от фактическа страна:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба, с която „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ е предявило срещу Национална агенция за приходите искове за признаване за установено, че не дължи на Национална агенция за приходите предявените от нея вземания, включени в Списъка на приетите вземания на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./, одобрен с Определение № 1616/04.05.2020 г. по т.д. № 252/2016 г. по описа на ОС – Благоевград, с което подаденото от ищеца възражение е оставено без уважение, а именно: 1./ Сума в размер на 437 771.13 лв., представляващи вземания за данъци; 2./ Сума в размер на 27 097.04 лв., представляващи задължения за осигурителни вноски и 3./ Сума в размер на 52 000 лева – главници, представляващи задължения по Наказателно постановление № ПО-02-3-0/ 16.06.2014 г. издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район Благоевград и Наказателно постановление № НП – 5/15.05.2014 г. издадено от ДКЕВР. Ищецът твърди, че е подал коригираща декларация за получен финансов резултат, както и че е поискал с писмо коригиране на начислени лихви. В отговор на това от страна на НАП е разпоредена корекция. По отношение на задълженията по наказателните постановления същите са оспорени като е посочено, че за наказателните постановления ищецът е узнал при предявяване на вземанията от НАП в производството по несъстоятелност.

В проведеното първо по делото съдебно заседание по делото на 08.04.2021 г. ищецът е въвел ново основание на своя иск – изтекла погасителна давност за вземанията, предмет на установителните искове.

Ответникът Национална агенция за приходите е подал отговор на исковата молба, с който е възразил по допустимостта на предявените искове по отношение на публичните вземания, установени с влезли в сила актове: Ревизионен акт № Р-22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София и Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП - София; Наказателно постановление № ПО-02-30/16.06.2014 г., издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район - Благоевград; Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г., издадено от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г., издаден от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г., издаден от КЕВР и Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д. №

135/2013 г., издаден от ОС - Благоевград в общ размер на 120 637.44 лв. - главници и лихви. Позовал се е на разпоредбата на чл.164, ал.4 от ДОПК. По отношение на исковата молба, в останалата ѝ част - за установяване несъществуването на публични вземания в общ размер на 426 429.77 лв., от които 162 415.63 лв. - главници и 264 014.14 лв. - лихви, начислени до 27.03.2019 г., които вземания не са установени с влезли в сила актове ответникът я е оспорил като неоснователна и недоказана.

Синдикът на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ е оспорил предявените икове.

С допълнителната искова молба „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ заявило, че поддържа предявените икове и е посочило нови доказателства.

От проверка в Търговския регистър по партидата на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ се установява, че с решение № 860/20.02.2019 г. по т.д.№ 252/2016 г. на О С Благоевград, вписано по партидата на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ с вписване № 20190221131408, по молба на „Корпоративна търговска банка“ АД /н./, на основание чл. 625 от ТЗ във връзка с чл. 609 от ТЗ е открито производство по несъстоятелност на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ ; допуснато е обезпечение чрез налагане на общ запор и възбрана върху цялото имущество на дружеството; прекратена е търговската му дейност и дружеството е обявено в несъстоятелност. С решението, на основание чл. 632 от ТЗ производството по делото е спряно, но впоследствие, с Решение № 1119/06.03.2020 г. на съда по несъстоятелността, производството по делото е възобновено и е назначен временен синдик. Решението за възобновяване е вписано под № 20190307142314.

С Молба с вх. 1317/08.04.2019 г. „Национална агенция по приходите“ е предявила вземания в общ размер на 547 067.21 лв., представляващи незаплатени публични задължения, от които 152 138.15 лева главница, 283 822 лихва, 1810,16 лихви възникнали след датата на съдебното решение за откриване на производството по не състоятелност, в периода от 21.02.2019 г. до 27.03.2019 г.; 13 177.09 главница, 13795,75 лихва, 124.20 лева - възникнали лихви след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност в период 21.02.2019 г. до 27.03.2019 г., 52 000 лева - главници - представляващи задължения по Наказателно постановление № ПО-02-3-0 от 16.06.2014 г. издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район Благоевград и Наказателно постановление № НП - 5 от 15.05.2014 г. издадено от ДКЕВР; 30 199.04 лева от които 26 235.78 лева главница и 3 746.74 лихва и 216.52 възникнали лихви след датата на съдебното производство по несъстоятелност, в период от 21.02.2019 г. до 27.03.2019 г.

Предявените от НАП вземания, видно от публикувания в търговския регистър списък на приети вземания на кредиторите на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ са включени от синдика в пълния им предявен размер под № 7. Списъкът е обявен в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ с вписване № 2019053161358.

С възражение вх. № 2018/07.06.2019 г. по реда на чл.690 от ТЗ „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ оспорило приетите вземания на Национална агенция за приходите.

С Определение № 1616/04.05.2020 г. по т.д. 252/2016 г. на ОС - Благоевград, обявено в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ на 05.05.2020 г. с вписване 20200505151708 съдът по несъстоятелността оставил без уважение възражение с вх. № 2018/07.06.2019 г.

Представен е Ревизионен акт № 22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София, който е отменен с Решение № 1642/29.10.2015 г. на директора на дирекция „ОДОП - София“ при ЦУ на НАП в оспорената част, касаеща установени задължения по ЗДДС за данъчен период м.03 , м.04, м.06 на 2010 г.; м.03, м.05, м.07 на 2012 г. и м.08.2014 г. като е влязъл в сила в неоспорената част. С неоспорената част на акта са установени за довносяне публични задължения на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ към Държавата за данък добавена стойност в общ размер 169 563.27 лв. и лихви

върху тях в размер на 41 843.71 лв., както и лихви за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 4 142.48 лв. Ревизионният акт е връчен на ищцовото дружество на 10.08.2015 г., което се установява от удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ и съобщение от НАП за предоставяне документи по електронен път. Решение №1642/29.10.2015 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е отменило ревизионния акт извън посочените му части, които са влезли в сила и преписката е върната за провеждане на ново ревизионно производство, съгласно дадените указания.

Представен е Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП, с който са установени публичните задължения на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ за довносяне на данък добавена стойност в размер на 1 304.56 лв. и лихви в размер на 13 561.46 лв. Ревизионният акт е съобщен на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ по електронен път на 30.05.2016 г., което се установява от представеното удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ и съобщение от НАП за предоставяне документи по електронен път.

Представени са 61 броя Декларации образец 6, подадени от „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ по реда на КСО за периода м.01.2014 г. до м.02.2019 г., които удостоверяват задължение в общ размер 27 097.04 лв., от които: 13 177.09 лв. - главница, 13 795.75 – лихва лв., 124.20 лв. - възникнали лихви след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност, в период 21.02.2019 г. до 27.03.2019 г. Основания за публичните вземанията за задължителни осигурителни вноски, са следните декларации образец 6, подадени от дружеството по реда на КСО:

С Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г., издадено от ДКЕВР на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ е наложена имуществена санкция в размер 50 000 лв. Видно от представената разписка, постановлението е връчено на управителя на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ на 04.06.2014 г.

С Наказателно постановление № ПО-02-30/16.6.2014 г., издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район – Благоевград на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ е наложена имуществена санкция в размер 2 000 лв. Същото е обжалвано и с решение № 226/30.03.2015 г на РС Петрич е потвърдено.

Представен е Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г. на ДКЕВР, с който са установени неплатени от „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ лицензионни такси и лихви съответно: 22 268.92 лева начислени главници за дължими годишни такси за 2011, 2012 и 2013 г.; 2 598.59 лв. начислени лихви за просрочие като е посочено, че върху начислената главница се дължи законна лихва за забава до датата на постъпване на сумата. Актът е връчен на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ на 23.05.2014 г. видно от представеното известие за доставка.

Представен е Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г. на КЕВР, с който са установени незаплатени от „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ лицензионни такси и лихви: 3 966.86 лв. главница, ведно със законната лихва за забава до плащането й, считано от 01.01.2015 г., и 34.26 лв. лихви за просрочие върху посочената неплатена вноска от годишната такса за периода 01.12.2014 г. - 31.12.2014 г. Актът е съобщен на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ на 18.11.2015 г., видно от представеното известие за доставка.

Представен е Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д № 135/2013 г., издаден от ОС – Благоевград, с който „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ е осъдено за да заплати 10 лв., представляваща част от дължима държавна такса и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните и като компетентно извършена, въззивният съд намира, че следва да бъде възприета с нейните изводи. Според вещото лице главницата на публичните задължения по Ревизионен акт № 22222514001250-091-001/05.08.2015 г. към датата на съставянето му

възлизат общо на 169 563.27 лв., а по Ревизионен акт №Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г. - на 1 304.56 лв. При съобразяване на наличните данни за останалите суми след извършените частични плащания вещото лице е изчислило дължимите лихви за отделните периоди, подробно описани в заключението. Експертизата е установила дължимите данъчни задължения по представени справки-декларации по ДДС; декларации обр.6; декларация по чл.55, ал.1 ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 ЗКПО като е констатира, че данъчните задължения на „В & ВГД Оранжерии Петрич“ ООД /н./ възлизат в общ размер на 152 138.15 лв., от които: 1 460.83 лв. - задължения по декларацията по чл.55, ал.1 ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 ЗКПО за периода 01.07.2018 г. - 30.09.2018 г.; 147 073.43 лв. по справки-декларациите за ДДС и 3 603.89 лв. за задълженията по декларация обр.6. Главницата за задълженията за осигурителни вноски по КСО, съгласно декларации обр.6 възлизат общо на 13 177.09 лв. Върху сумите на главниците вещото лице е изчислило размера на дължимите лихви от датата на изискуемостта на всяка от главниците до 20.02.2019 г. - датата на откриване производството по несъстоятелност. Лихвата върху главниците за данъци възлиза общо на 282 006.14 лв. Лихвата върху главниците за задължителни осигурителни вноски възлиза на 13 795.75 лв. Лихвата върху главниците за държавни и лицензионни такси от 3 746.74 лв. Общото задължение за лихва е 299 548.63 лв. Видно от заключението дължимите лихви за времето от 21.02.2019 г., датата следваща датата на откриване на производството по несъстоятелност до 27.03.2019 г. - дата на която ответникът е начислил лихви в молбата за предявяване на вземанията е в общ размер на 1 818.92 лв. , от които: 1 478.20 лв. лихви върху данъчните главници; 124.20 лв. - лихви върху задължителните осигурителни вноски; 216.52 лв. - лихви върху държавните и лицензионни такси. Общият размер на дължимите лихви към 27.03.2019 г. е 301 367.55 лв., от които: 283 484.34 лв. лихви върху главници за данъци; 3 963.26 лв. и 13 919.95 лв. лихви върху главница за задължителни осигурителни вноски.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Предмет на установителния иск по чл.694 от ТЗ е установяване съществуването или несъществуването на определено вземане към длъжника в производство по несъстоятелност, респективно наличието или не на обезпечение или привилегия на това вземане. Следователно на установяване подлежи съществуването на конкретно материално правоотношение между кредитор и длъжник в производството по несъстоятелност. Материалноправната легитимация определя и страните в производството по специалния установителен иск по чл.694 от ТЗ. Ищец по този иск може да бъде: 1. кредитор, който е направил възражение срещу неприемане на предявеното от него вземане /положителен установителен иск/; 2. кредитор, който е направил възражение срещу приемане вземането на друг кредитор /отрицателен установителен иск/ и 3. длъжникът в производство по несъстоятелност, когато оспорва прието вземане /отрицателен установителен иск/. В зависимост от това, кой е предявил установителния иск, пасивно процесуалноправно легитимирани по същия са съответно: в хипотезата на предявен положителен установителен иск от кредитор - ответник е длъжникът; в хипотезата на предявен отрицателен установителен иск от кредитор - ответници са длъжникът и кредиторът, чието вземане е оспорено, а при отрицателен установителен иск, предявен от длъжника - ответник е кредиторът, чието прието вземане е оспорено. Предметните предели на установяването в процеса се определят с молбата на кредитора за предявяване на вземането му пред синдика, респективно с определението на съда по разгледаното възражение срещу списъка и е недопустимо установяването на вземане което е индивидуализирано в исковата молба по чл.694 ТЗ с различни основание, произход, размер и обезпечение от посочените в съставените от синдика списъци на приетите и неприетите вземания, съответно от посочените в определението на съда по чл. 692, ал. 4 ТЗ.

В случая са предявени отрицателни установителни иски с правно основание чл.694, ал.1, т.1 от ТЗ. Същите са допустими, тъй като са налице специалните процесуални

предпоставки за това - спрямо ищеца е открито производство по несъстоятелност, вземанията на ответника са били включени в съставен от синдика списък на приетите вземания, ищецът е възразил, но подаденото в срок възражение е оставено без уважение с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ на съда по несъстоятелността. Исковете са предявени пред съда по несъстоятелността в 14-дневен срок от датата на обявяване в търговския регистър на определението на съда по чл. 692, ал. 4, разгледан е от друг състав на съда и при участието на синдика, което е задължително /изм. на чл. 694 от ТЗ в ДВ, бр. 105/2016 г./.

По отношение публичните вземания, установени с Ревизионен акт № Р-22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София и Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП - София; Наказателно постановление № ПО-02-30/16.06.2014 г., издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район - Благоевград; Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г., издадено от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г., издаден от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г., издаден от КЕВР и Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д № 135/2013 г., издаден от ОС - Благоевград в общ размер на 120 637.44 лв. - главници и лихви, ответникът поддържа, че предявените установителни иски не са допустими.

Действително, съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от ДОПК, в случай че публично вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено. Такъв вид вземане не може да бъде оспорено по реда на част четвърта от Търговския закон. Разпоредбата на чл. 164, ал. 4 от ДОПК е императивна и е създадена с оглед защита на обществения интерес от попълване на фиска. Наличието на влязъл в сила акт за установяване на публично задължение представлява процесуална пречка за оспорване по реда на Търговския закон, включително и чрез подаване на отрицателен установителен иск относно съществуването или дължимостта на публичното задължение след изчерпването на възможностите за обжалването на акта по административен и съдебен ред. В практиката на ВКС - решение № 43/20.06.2014 г. по търг. дело № 2471/2013 г. на ВКС също е разяснено, че съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 ДОПК, в случай, че публичното вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, като вземането не може да бъде оспорено по реда на част IV от Търговския закон. Забраната по чл. 164, ал. 4 ДОПК за оспорване по реда на чл. 690 и сл. ТЗ на публично вземане, установено с влязъл в сила акт, произтича от специфичния ред и начин на установяване на публичните вземания, поради което законодателят е разпрострял задължителната сила на акта и спрямо третите лица, неучаствали в производството по издаване на акта за установяване на публично вземане, каквито са кредиторите на масата на несъстоятелността.

От друга страна, доколкото актът за установяване на публично вземане не обхваща фактите, настъпили след постановяването му, забраната чл. 164, ал. 4 ДОПК не обхваща оспорване на публичното вземане, установено с акта, основаващо се на нововъзникнали факти, които не са преклудирани от задължителната сила на влезлия в сила акт за установяване на публично вземане, каквото например е твърдението за настъпило след влизане в сила на акта погасяване на публичното вземане чрез някои от способите, очертани в чл. 168 ДОПК - чрез плащане, прихващане, опрощаване и т. н., както и поради изтичане на погасителната давност за него.

В първоинстанционното производство, в първото по делото открито съдебно заседание ищецът е въвел допълнително основание на отрицателните установителни иски – изтичане на погасителната давност на вземанията, предмет на делото. Въззивният съд дължи произнасяне по възражението на въззивника за допуснато нарушение на процесуалните правила от страна на първоинстанционния съд, състоящо се в отказ да бъде обсъдено възражението на ищеца за изтекла погасителна давност на вземанията, въведено в първото открито съдебно заседание. Въззивният съд намира, че доводът за изтекла погасителна давност на вземанията основателно не е разгледан, тъй като ищеца го е въвел извън предвидените процесуалните срокове. При предявен отрицателен установителен иск

за вземанията на ответника доводът за погасяване на тези вземания по давност представлява основание на иска. Ищецът е следвало да изчерпи основанията на своя иск в исковата молба или най-късно в допълнителната искова молба /чл.372, ал.2 от ГПК/. Ищецът е въвел доводът за изтекла погасителна давност като допълнително основание за своите искове в съдебно заседание на 08.04.2021 г., след изтичане на възможностите за изменение на исковите. По изложените съображения въззивният съд намира, че изтеклата погасителна давност за процесните вземания не е част от основанията на исковите, предмет на делото. По тази причина, въпреки, че погасителната давност касае факти, настъпили след влизане в сила на актовете за установяване на публични държавни вземания, тя не може да обуслови допустимост на установителните искове за несъществуване на вземанията, тъй като е извън предмета на делото и съдът не следва да разглежда това основание на исковите, въведено извън процесуалните срокове. В случай, че изтеклата погасителна давност е била въведена допустимо, в определените от закона срокове, като основание на исковите, същите биха били допустими.

Ищецът в исковата си молба се позовава на други факти настъпили след влизането в сила на Ревизионен акт № Р-22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София и Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП – София като твърди, че вземанията по тях са с променен размер след подаване на коригираща справка-декларация. Позовава се на обстоятелството, че Наказателно постановление № ПО-02-30/16.06.2014 г., издадено от Басейнова дирекция Западнобеломорски район – Благоевград и Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г., издадено от ДКЕВР не са влезли в сила, тъй като не му били съобщени. По тази причина съдът приема предявените искове за дължими суми по тези актове допустими.

В исковата молба липсват твърдения за настъпили след влизането в сила на Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г., издаден от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г., издаден от КЕВР и Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д № 135/2013 г., издаден от ОС – Благоевград, факти, които да обуславят допустимост на иска по отношение на вземанията, установени с тези актове. По тази причина въззивният съд счита, че исковите, касаещи вземанията, установени с тях са недопустими и първоинстанционният съд недопустимо се е произнесъл по тях. Ищецът не е изложил съображения в исковата молба че Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г., издаден от ДКЕВР, и Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г., издаден от КЕВР и Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д № 135/2013 г., издаден от ОС – Благоевград не са влезли в сила и не е оспорил влизането им в сила. Оспорено е единствено съществуването на вземането. По отношение на тези актове са представени доказателства, че същите са връчени на ищеца и не са оспорени. Предвид това съдът приема, че тези актове са влезли в сила и установяват посочените в тях публични задължения на ищеца. Съгласно разпоредбата на чл. 164, ал. 4 ДОПК, в случай, че публичното вземане е установено с влязъл в сила акт, синдикът незабавно го включва в списъка на приетите от него вземания така, както е предявено, като вземането не може да бъде оспорено по реда на част IV от Търговския закон

Обжалваното решение в тази част следва да бъде обезсилено и производството по делото прекратено - в частта за вземанията в общ размер 30 199.04 лева, представляващи: 26 235.78 - главница 3 746.74 - лихва, 216.52 - възникнали лихви след датата на съдебното производство по несъстоятелност, в периода от 21.02.2019 г. до 27.03.2019 г., представляващи публични вземания за държавни и лицензионни такси с основание следните влезли в сила актове и изпълнителен лист, издаден въз основа на подлежащо на изпълнение съдебно решение: Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-19/16.05.2014 г., издаден от ДКЕВР; Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-25/10.11.2015 г., издаден от КЕВР; Изпълнителен лист от 06.03.2015 г. по т. д № 135/2013 г., издаден от ОС-Благоевград .

По отношение на останалите вземания, установени от разглежданите актове,

предмет на въззивната жалба, въззивният съд намира производството допустимо. По делото обаче се установи, че предявените публични вземания на държавата са установени с влезли в сила актове - Ревизионен акт № Р-22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София и Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП – София. Не се установиха твърденията в исковата молба, че подадената коригираща декларация и извършената корекция и сторниране на суми касаят някое от публичните задължения, предмет на тези актове.

От друга страна ищецът не е изложил съображения в исковата молба че Ревизионен акт № Р-22222514001250-091-001/05.08.2015 г., издаден от ТД на НАП София и Ревизионен акт № Р-22222515009432-091-001/30.05.2016 г., издаден от ТД на НАП – София не са влезли в сила и не е оспорил влизането им в сила. Отделно по отношение на тези актове са представени доказателства, че същите са връчени на ищеца и не са оспорени /за Ревизионен акт № 22222514001250-091-001/05.08.2015 г. това важи в неоспорената му част/. Предвид това съдът приема, че тези актове са влезли в сила и установяват посочените в тях публични задължения на ищеца. Първоинстанционният съд при произнасянето си е съобразил и е уважил иска в частта за вземането в размер 184 894.04 лв., представляваща лихва върху корпоративен данък по декларация по чл.92 ЗКПО вх.№ 225И0057976/31.03.2017 г., като в тази си част решението не е обжалвано и е влязло в сила. По отношение на останалите вземания не се установиха настъпили след влизането в сила на ревизионните актове факти, които да са довели до тяхното погасяване. Следователно исковете за тях са неоснователни.

По отношение вземанията, установени с процесните наказателни постановления, въззивният съд намира следното:

Неоснователен е доводът на ищеца, че Наказателно постановление № ПО-02-30/16.6.2014 г. и Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г. не са влезли в сила, тъй като по делото е установено, че той е уведомен за тях и те са му връчени. Представена е попълнена и подписана от управителя на ищеца разписка, удостоверяваща връчването на Наказателно постановление № НП-5/15.05.2014 г. По отношение на Наказателно постановление № ПО-02-30/16.06.2014 г., същото, освен че е известно на ищеца е било обжалвано и потвърдено с решение № 1018/25.06.2015 г. по кнахд № 245/2015 г. по описа на Административен съд Благоевград, влязло в сила на 25.06.2015 г., с което е оставено в сила Решение № 226/30.03.2015 г. на Районен съд Петрич, с което наказателното постановление е потвърдено.

Недопустимото оспорване на установено по специален ред публично вземане по силата на чл. 164, ал. 4 ТЗ несъмнено изключва възможността да бъде подлагано на проверка от съда по несъстоятелността, съответно по исков ред, основанийето и размера на удостовереното в акта публично вземане, като изключение от това е позоваването от страна на ищеца и проверката от съда на факти, настъпили след влизането в сила на акта, с който се установява публичното задължение.

С оглед изложеното съдът намира, че по отношение на установените с тези актове публични задължения главници и лихви, за които с обжалваното решение исковете са отхвърлени, предявените искове, макар и допустими при позоваване на настъпили след влизането в сила на актовете факти, се явяват неоснователни.

По отношение на исковете за установяване несъществуването на публични вземания в общ размер на 426 429.77 лв., от които 162 415.63 лв. - главници и 264 014.14 лв. - лихви, начислени до 27.03.2019 г., които вземания не са установени с влезли в сила актове, съдът намира следното:

Редът за установяване на публични вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски, дължими по силата на Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, Закона за данъка върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ и Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е регламентиран в ДОПК. Законът изисква установяването на публичните вземания и

определяне на размера им от страна на данъчно-задълженото лице с декларация, подадена по реда на съответния данъчен или осигурителен закон, като публичното вземане подлежи на внасяне в сроковете, определени в съответния закон, по силата на чл. 105 от ДОПК.

Индивидуализираните с молба за предявяване на вземания изх. № 95-00-200/16#85 от 04.04.2019 г. справки-декларации по ЗДДС, годишна данъчна декларация, декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ, декларация по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО, декларация по чл. 92 от ЗКПО и декларации образец 6 са подадени от ищеца по реда на ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ и КСО. Същите представляват частни свидетелстващи документи относно обстоятелствата, релевантни за определяне на дължимия данък върху доходите на физическите лица, удържан от работодателя, чийто размер е законово регламентиран и данъчно задълженото лице го е определило въз основа на разпоредбите в съответните нормативни актове. Декларациите удостоверяват неизгодни за подписалото ги лице факти и представляват основата за определяне на размера на данъка. С тези декларации длъжникът извънсъдебно е признал размера на дължимия от него данък, който следва да внесе в определените в закона срокове. В исковата молба декларациите не са оспорени и не са развити конкретни съображения за дължимите по тях суми.

По същия начин се установяват и възникват задълженията за заплащане на задължителни осигурителни вноски. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от КСО определя кръга на задължително осигурените за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица лица. По своята същност Декларациите образец № 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ съдържат данни за дължимите осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване, допълнително задължително пенсионно осигуряване, здравно осигуряване, фонд „ГВРС“, за всички осигурени от длъжника лица и за данъка по чл. 42 от ЗДДФЛ за лицата, наети по трудови и приравнени на тях правоотношения. Като е подал посочените декларации образец 6, длъжникът извънсъдебно е признал размера на дължимите от него задължителни осигурителни вноски, които следва да внесе в определените в закона срокове.

Според представените справки-декларации по ЗДДС, декларации обр. 6, ГДД, декларация по чл.55, ал.1 ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 ЗКПО и констатациите на вещото лице, данъчните задължения на ищцовото дружество са в общ размер на 152 138.15 лв., от които: 1 460.83 лв. задължения по декларацията по чл.55, ал.1 ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 ЗКПО за периода 01.07.2018 г. - 30.09.2018 г.; 147 073.43 лв. по справки-декларациите за ДДС по ЗДДС и 3 603.89 лв. задълженията по декларация обр.6. Задълженията за осигурителни вноски по КСО, съгласно декларация обр.6, според експерта възлиза общо на 13 177.09 лв.

В ЗДДФЛ /чл.65/ ; в ЗДДС в ЗКПО и КСО са посочени сроковете, в които задължените лица следва да внесат дължимите от тях данъци и осигурителни вноски. При невнасянето им в срок се начислява лихва за забава /чл.175, ал.1 от ДОПК/. Експертизата е изчислила размера на дължимите лихви от датата на изискуемостта на всяка от главниците до 20.02.2019 г. датата на откриване производството по несъстоятелност, както следва: задълженията за лихви върху главниците за данъци са общо 282 006.14 лв.; върху главниците за задължителни осигурителни вноски - 13 795.75 лв. За времето от 21.02.2019 г. - датата следваща тази на откриване производството по несъстоятелност до 27.03.2019 г. - дата на която ответникът е начислил лихви в молбата за предявяване на вземанията, изчислените от експертизата лихви са 1818.92 лв., от които: 1478.20 лв. лихви върху данъците; 124.20 лв. - лихви върху задължителните осигурителни вноски. Изслушаната експертиза не е оспорена и във въззивната жалба не са наведени конкретни доводи относно изчисляването на лихвите.

Предвид изложеното подадената въззивна жалба е неоснователна и решението в обжалваната част следва да бъде потвърдено.

Воден от изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ.

